

Uca Allah bütün insanları bir-birlərinə möhtac olaraq yaratmışdır. Malı, mülkü, vəzifəsi və rütbəsi nə olursa olsun, hər insan başqasına möhtacdır. Bu baxımdan sıxıntı içərisində olan bir müsəlmanın sıxıntısının ortadan qalxması üçün imkanlı bir kimsədən borc alması təbii haldır.

Elə isə gəlin görək borc haqqında İslamın görüşü necədir? Hər mövzuda söz söyləyən İslam dini təbii ki, borc alıb-vermək haqqında da bəhs etmişdir. Məsələn, Uca Allah bir ayədə belə buyurur: **“Ey iman gətirənlər! Müəyyən müddət bir-birinizə borc verib aldıqda, onu yazın! Bunu (bu sənədi) aranızda bir nəfər katib daldı yazsın!”** [\[1\]](#) Ayədən də başa düşüldüyü kimi birsinə borc verdiyimiz zaman, daha sonra bir problem çıxması üçün yazmağımız məsləhətdir. İnsan oğlu unudqan varlıqdır. Yaşımızdan asılı olmayaraq bəzən keçmişdə baş vermiş bir hadisəni unudur və ya qarışdırı bilirik. Bu səbəblə yazmağa ehtiyac yoxdur, yadımdan çıxmaz kimi ifadələrlə özümüzü arxayın etməyə. Borcları yazaq və şahid tutaq.

Bir möminin, çətinlik içərisində olan bir mömin qardaşına borc verməsinə Qurani-Kərimdə qərzi-həsənə deyilir. Belə ki, Uca Allah bu barədə buyurur:

“Allah yolunda (könül xoşluğu ilə halal maldan) yaxşı borc verən kimdir ki, (Allah da) onun mükafatını (əvəzini) qat-qat artırsın?! Allah (kimsini) sıxıntıya salar (ruzisini azaldar), (kimsinin də) ürəyini açar (bol ruzi verir). Siz (dünyada gördüyünüz işlərin əvəzini almaq üçün) Onun hüzuruna qaytarılacaqsınız.” [\[2\]](#)

“Kimdir o kəs ki, Allah yolunda könül xoşluğu ilə borc versin, O da onun əvəzini qat-qat (bir on, yaxud bir yeddi yüz) artırsın?! Onu həmişə çox qiymətli bir mükafat (Cənnət) gözləyir!” [\[3\]](#)

Bu ayələrdən də başa düşüldüyü kimi darda qalan, sıxıntı içərisində olan kimsələrə Allah rizası üçün borc vermək, onların problemini həll etmək böyük savabdır. Cənnətə getməyə vasitə olan bir əməldir. Ancaq bütün bunlarla bərabər borc alan kəs də borcunu geri qaytarma xüsusunda diqqətli olmalıdır. Borcunu geri qaytarmağa imkanı olduğu halda qaytarmayan və ya

gecikdirənlər haqqında Peyğəmbərimizin (s.ə.s) bir çox hədisi-şərfi vardır. Onlardan bəziləri belədir: **“(Borclunun) borcunu qaytarmağa imkanı olduğu halda üzrsüz olaraq borcunu gecikdirməsi zülmüdür”** [4]

Yəni bu hərəkəti ilə o, həm borc verənə maddi olaraq zülm etmiş olur, həm də özünə zülm etmiş olur. Belə ki, bu əməli ilə həmin adam oğurluq etmiş kimi günah qazanır. Necə ki, başqa bir hədisi-şərifdə Rəsulullah (s.ə.s) buyurur.

“Kim (daha sonra) geri qaytarmamaq niyyətiylə borca girərsə, Allahın hüzuruna oğru olaraq çıxar.”

[5]

Borcun ödənməsi mövzusu o qədər əhəmiyyətlidir ki, Peyğəmbərimiz (s.ə.s) borcu olan birinin cənazəsi gətirildikdə onun cənazə namazını qılmaz, ancaq bir adam onun borclarını ödəməyi üzərinə alarsa o zaman namazını qıldırı. [6]

Borc verən kəslər aşağıdakı bu maddələrə diqqət etməlidirlər.

1. Borc verən adam borcu sırf Allah rızası üçün, mömin qardaşının çətinliyini aradan qaldırmaq niyyəti ilə verməlidir.

2. Borc verən adam borclunu çox sıxışdırmamalıdır. Əgər borclu həqiqətdən borcunu geri qaytara bilmirsə, ona möhlət verməlidir.

3. Borc verən varlı, borc alan isə kasıbdırsa və borcunu ödəmə imkanı yoxdursa borc verənin alacağını sədəqə yerinə sayması çox yaxşı olar. Ayədə buyurulur:

“Əgər siz borclu olan şəxs üçün vaxtınızı qoruyub, ona vaxtınızı yaxşılaşdırmağa qoruyub möhlət verin! Əgər bilmək istəyirsiniz, (borcu) ona sadiq olaraq bağışlamağınız daha yaxşıdır!” [7]

4. Borc verən borclunu incitməməlidir. Borcunu başa qaxmamalıdır.

Borc alan kimsənin diqqət edəcəyi xüsuslar isə bunlardır:

1. Çox zəruri olmadıqca borca girməməlidir.
2. Ancaq zəruri ehtiyaclar üçün borc almalıdır.
3. Aldığı borc pulu lüks və israf sayılacaq işlərdə sərf etməməlidir.
4. Aldığı borcu geri qaytarmaq üçün işləməli, tənbellik etməməlidir.
5. Borcunu gecikdirməməlidir. İmkan varsa, dərhal verməlidir.

Həzrət Peyğəmbər bir hədisi-şərifində buyurur: *“Kim geri qaytarmaq niyyəti olmayan insanlardan borc mal alarsa, Allah o borcun ödənməsində ona yardımçı olar. Kim geri qaytarmamaq niyyəti olmayan insanlardan borc mal alarsa, Allah da onun aldığına məhv edər.”*

[\[8\]](#)

[\[1\]](#) Bəqərə, 282.

[\[2\]](#) Bəqərə, 245.

[\[3\]](#) Hədid, 11.

[\[4\]](#) Buxari, Müslim, R.S. Tərc. C. 3, səh. 181, № 1642.

[5] İbn Hıbban, Kütüb-i Sittə, (Hədis Ens.) C. 17, səh, 296, №: 749.

[6] Tirmizi, Cənaiz, 68.

[7] Bəqərə, 280.

[8] Buxari, İstiqraz, 2.